

Harry Potter çılgınlığı hakkında bilgi verir misiniz? Gerçekle hiçbir bağlantısı olmayan bu çılgınlık hakkında, Risale-i Nur'dan cevap verebileceğimiz bir yer var mı?

Bu gibi eserler Kur'an'dan uzak olan Batı medeniyetinin hastalıklı zihninin ve hezeyancı hayalinin bir ütopyasıdır.

İnsanların kalbinde ne varsa, akli ve sair duyguları buna göre şekillenir ve ona uygun tasavvurlar üretir. Batı medeniyetinin kalbinde zulmet-i küfür, aklında ise maddenin kazuratı vardır. Bu yüzden hakikatin değil, heva ve hevesin peşinde koşuyorlar. Dünyada ise en büyük lezzetleri, hevesi tatmin etmeye çalışan fantezileridir.

İslam terbiyesi ile yetişmiş bir medeniyetin ürünleri ile Batı terbiyesi ile yetişmiş bir medeniyetinin ürünleri arasında çok fark vardır. Batı, her şeyin suretini gösterir, İslam ise her şeyin hakikatini ve özünü gösterir. İslam, kainatı ve içindekileri Allah'ın hikmetli ve güzel bir sanatı olarak gösterirken, Batı ise kainatı ve içindekileri beğenmeyip, kendi bozuk hevasına uygun şekillere sokar.

Adı geçen eserlerdeki garip ve ucube mahluklar ve gerçek üstü karakterler, Batı insanın ruh dünyasını yansıtıyor. Bir nevi kendi bozuk bakışını ve dar hevasını kainata mühendis tayin edip, değiştirmeye çalışıyor. Halbuki hakikat olduğu hâli ile güzel ve kıymetlidir. Bu yüzden alemde hakikati halinden daha ahsen bir tasarım yoktur.

Risale-i Nur, Batı medeniyeti ile İslam medeniyetinin kıyaslamasını çok yerlerde yapmıştır. Örnek olarak bir tanesini verelim.

"Ulaşmaz dest-i edeb-i garb-ı hevesbâr-ı hevâkâr-ı dehâdâr De'b-i edeb-i ebed-müddet-i Kur'ân-ı ziyâbâr-ı şifâkâr-ı hüdâdâr

Kâmilîn insanların zevk-i maâlâsini hoşnud eden bir hâlet, çocukça bir hevese, sefihçe bir tabiat sahibine hoş gelmez,"

İzah: Olgun insanların beğendiği bir şeyi çocukça bir heves ve ahlaksız tabiat sahibi birisi anlayıp beğenmez. Demek insanların zevk ve beğenme kalitesi olgunluğa göre değişir.

"Onları eğlendirmez. Bu hikmete binaen, bir zevk-i süflî, sefih, hem nefsi ve şehvânî içinde tam beslenmiş, zevk-i ruhîyi bilmez."

İzah: Süfli zevk sahibi insanların ruhu ve yüksek hisleri köreldiği için ulvi şeylerden haz alamaz. Burnu tabakhaneye alışmış birisinin, esansçılar çarşısında bayılması gibi, aşağılık zevklere müptela olan insanlar, yüksek ve ulvi inceliklerden zevk ve keyif alamazlar.

"Avrupa'dan tereşşuh etmiş şu hazır edebiyat romanvâri nazarla, Kur'ân'da olan letâif-i ulviyet, mezâyâ-yı haşmeti göremez, hem tadamaz."

İzah: Avrupa medeniyetinin bir ürünü olan romanlar, Kur'an'ın yüksek ve ince zevklerini görüp tadamazlar.

"Kendindeki mihengi ona ayar edemez. Edebiyatta vardır üç meydan-ı cevelân; onlar içinde gezer, haricine çıkamaz."

İzah: Batı medeniyetinin zevk ve beğeni ayarı ile Kur'an'ın yüksek zevklerini tartamazsın. Edebiyat üç temel konu üzerine bina olmuştur.

"Ya aşkla hüsündür, ya hamâset ve şehâmet, ya tasvir-i hakikat. İşte yabanî edepse, hamâset noktasında hakperestliği etmez."

İzah: Güzellikler ve ona olan aşk. Kahramanlık ve yiğitlik. Hakikatin tasvir ve betimlenmesi.

"Belki zalim nev-i beşerin gaddarlıklarını alkışlamakla kuvvetperestlik hissini telkin eder. Hüsün ve aşk noktasında, aşk-ı hakikî bilmez."

İzah: Batı edebiyatı zalim ve despotların zulüm ve gaddarlıklarını alkışlar. Kuvvete tapmayı telkin eder. Güzellik ve aşkta sadece suret ve cinselliği ön plana çıkarır; sîret ve ahlak güzelliğini vurgulamaz. **Harry Potter** romanında bu tespitlerin hepsi vardır.

"Şehvet-engiz bir zevki nefislere de zerk eder. Tasvir-i hakikat maddesinde, kâinata san'at-ı ilâhî suretinde bakmaz,"

İzah: Şehvetin adi zevklerini insanlığa şırınga ediyor. Edebi eserleri ile hakikati tasvir sadedinde ise hakkı değil sureti resmeder. Sanat-ı İlahiye tabiat nazarı ile bakar.

"Bir sıbga-i Rahmânî suretinde göremez. Belki tabiat noktasında tutar, tasvir ediyor; hem ondan da çıkamaz.

Onun için telkini aşk-ı tabiat olur. Maddeperestlik hissi, kalbe de yerleştirir; ondan ucuzca kendini kurtaramaz."

İzah: Batı edebiyatında aşktan kasıt suret ve madde bağımlılığıdır.

"Yine ondan gelen, dalâletten neş'et eden ruhun ıztırâbâtına, o edepsizlenmiş edeb müsekkin, hem münevvim, hakikî fayda vermez."

İzah: Küfür ve sapkınlıktan gelen ruh ve kalbin ağlamalarını, edepsiz edebiyatı ile uyutup avutmaya çalışıyor, ama hakiki bir teselli değil geçici bir uyutma oluyor.

"Tek bir ilâcı bulmuş, o da romanlarıymış. Kitap gibi bir hayy-ı meyyit, sinema gibi bir müteharrik emvat. Meyyit hayat veremez."

İzah: Bu ruh ve kalbin ızdırap ve hüznünden ölmüş halini roman ve sinema gibi vasitelerle hayatlandırmaya çalışıyor, ama hayat vermez.

"Hem tiyatro gibi tenasuhvâri, mazi denilen geniş kabrin hortlakları"

gibi Őu üç nevi romanlarıyla hiç de utanmaz."

İzah: Mazideki olayları tiyatro ve sinema gibi vasıtalarla yeniden canlandırmaya çalışsalar da, Batı'nın karanlıklı bakış açısı ancak hortlatır.

"Beşerin ağızına yalancı bir dil koymuş, hem insanın yüzüne fâsık bir göz takmış, dünyaya bir âlüfte fistanını giydirmiş, hüsn-ü mücerred tanımaz."

İzah: İnsanları hep suret güzelliğine sevk ediyor, gözü hep şekle hapsediyor, soyut ve yüksek bir hakikat ve güzellik tanımıyor.

"Güneşi gösterirse, sarı saçlı güzel bir aktrisi kârie ihtar eder. Zahiren der: 'Sefahet fenadır, insanlara yakışmaz.'"

İzah: Roman ve sinemalarında güya insanları fenalıktan kaçındırmak için, zahiren ahlaksızlık kötüdür der.

"Netice-i muzırrayı gösterir. Halbuki sefahete öyle müşevvikane bir tasviri yapar ki, ağız suyu akıtır, akıl hâkim kalamaz."

İzah: Zararlı neticeleri gösterir. Ama batılı ve ahlaksızlığı öyle bir tasvir eder ki, ağız suyu akıtır, akıl o çirkinliğe müptela olur. Tamir ediyorum derken bozar dağıtır.

"İştihayı kabartır, hevesi tehyiç eder, his daha söz dinlemez. Kur'ân'daki edepse hevâyı karıştırmaz."(1)

İzah: Batı edebi eserlerine dikkat ile bakıldığında haram ve ahlaksızlığa karşı iştah açar, hevesi teşvik eder, hissiyatları kamçılar. Güya insanlara doğru yolu gösterir.

(1) bk. [Sözler, Lemeat.](#)